

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **P.W.**

ukaranego za czyn z art. 106 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 14 września 2023 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 15 maja 2023 r., sygn. akt II W 732/23,

1. na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie dotyczącym P.W. i umarza postępowanie w odniesieniu do tego obwinionego;

2. kosztami postępowania w sprawie w zakresie dotyczącym P.W. obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 maja 2023 r., sygn. akt II W 732/23, P.W. został uznany za winnego tego, że w dniu 18

marca 2023 r. około godziny 22:10 w G. przy ul. (...) sprawował opiekę nad swoim 5-cio letnim synem A.W. będąc pod wpływem alkoholu (1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), czym dopuścił się jego przebywania w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia, tj. czynu z art. 106 k.w., za który wymierzono mu karę grzywny w wysokości 500 zł (pkt I). Wyrok zawierał ponadto rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności wykroczeniowej A.W. (pkt II) i kosztów procesu (pkt III). Opisany wyrok nakazowy nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 30 maja 2023 r. (k. 33 akt o sygn. II W 732/23).

Jednocześnie wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 kwietnia 2023 r., sygn. akt II W 605/23, P.W. został uznany za winnego tego, że w dniu 18 marca 2023 r. około godz. 22:10 w G. przy ul. (...), znajdując się stanie nietrzeźwości mając 1,32 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, dopuścił do przebywania małoletniego A.W. (w wieku 5 lat) w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia człowieka, tj. wykroczenia z art. 106 k.w., za które wymierzono mu karę grzywny w wysokości 500 zł (pkt I). Wyrok zawierał ponadto rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (pkt II). Opisany wyrok nakazowy nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 12 maja 2023 r. (k. 24 akt o sygn. II W 605/23).

Kasację od wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt II W 732/23 wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył on ten wyrok w całości na korzyść ukaranego. W kasacji podniósł jeden zarzut, wskazując na „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., polegające na skazaniu obwinionego P.W. przez Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem nakazowym z dnia 15 maja 2023 r., sygn. akt II W 732/23, który uprawomocnił się w dniu 30 maja 2023 r., za wykroczenie z art. 106 k.w. polegające na tym, że w dniu 18 marca 2023 r. około godz. 22:10 w G. przy ul. (...) sprawował opiekę nad swoim 5-letnim synem A.W. będąc pod wpływem alkoholu (1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), czym dopuścił się jego przebywania w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia, pomimo tego, że obwiniony za popełnienie tego samego czynu został już prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 kwietnia 2023 r., sygn. akt II W 605/23, który uprawomocnił się w dniu 12 maja 2023 r., wobec czego

zachodziła konieczność umorzenia postępowania, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia wskazaną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.". Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

Słusznie podaje skarżący, że doszło w tej sprawie do orzekania w przedmiocie odpowiedzialności wykroczeniowej P.W. w sytuacji zaistnienia stanu powagi rzeczy osądzonej. Z chwilą uprawomocnienia się wyroku nakazowego wydanego w sprawie II W 605/23, tj. 12 maja 2023 r., kwestia odpowiedzialności wykroczeniowej za zachowanie P.W., będące przedmiotem tego wyroku, została objęta stanem rzeczy osądzonej i nie mogła być przedmiotem innego postępowania, ani orzeczenia. Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli postępowanie co do tego samego czynu obwinionego zostało prawomocnie zakończone lub wcześniej wszczęte, toczy się. Wydanie wyroku wbrew tej regulacji stanowi tzw. bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

Nie ulega wątpliwości, że zarówno w sprawie o sygn. akt II W 605/23 Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim, jak i w sprawie o sygn. akt II W 732/23 tego Sądu, P.W. został uznany za winnego tego samego wykroczenia. Każdorazowo mowa jest bowiem o zachowaniu mającym miejsce w dniu 18 marca 2023 r. około godziny 22:10, w G. przy ul. (...), polegającym na dopuszczeniu do przebywania 5-cio letniego syna P.W. – A.W. w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia, w związku ze sprawowaniem nad nim opieki w stanie po spożyciu alkoholu.

Podsumowując, analiza akt wskazanych powyżej spraw dowodzi, że przeciwko P.W. prowadzone były dwa postępowania sądowe, dotyczące odpowiedzialności za ten sam czyn. Efektem powyższego procedowania Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim jest funkcjonowanie w obrocie prawnym niezależnie od siebie dwóch prawomocnych wyroków, dotyczących tego samego czynu, tej samej osoby, która poniosła podwójną odpowiedzialność wykroczeniową.

Tym samym w niniejszej sprawie zaistniała tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. Jako że wyrok nakazowy w tej sprawie został wydany jako drugi, już po uprawomocnieniu się wyroku w sprawie o sygn. akt II W 605/23, należało go uchylić, a postępowanie w sprawie umorzyć.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia art. 119 § 2 pkt 1 k.p.w.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji wyroku.

(T.M.)

[ms]